

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de setembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 20-07-2015, la representació processal dels Srs. A.I.F, M.E.C, C.I.E i de la companyia d'assegurances XX va presentar demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment civil ordinari contra el Sr. J.P.C, i subsidiàriament contra la Sra. RM.C, i solidàriament contra la companyia YY, demanant que, com a conseqüència d'un accident de circulació del 05-07-2015, llur condemna a abonar-li :

- l'import total de 11.424,80.-euros.
- la indemnització dels perjudicis a determinar en període de conclusions a resulta de la pericial mèdica,

- totes les despeses de desplaçament, dietes i altres que es derivin de l'accident o subsidiàriament la suma preufetera de 300.-euros,
- la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora.

II.- El 14-09-2015, dia del tràmit de contesta, la representació processal de la companyia YY, va oposar-se a la demanda sol·licitant la desestimació de les pretensions de la part agent, amb imposició a l'agent de les costes processals i ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora.

Per altressí i de forma subsidiària va demanar que es limitin les indemnitzacions reclamades, sense especial condemna en costes.

El Sr. J.P.C va comparèixer, oposant-se a la demanda però sense presentar cap escrit.

Per Aute del mateix dia, la Sra. RM.C va ser declarada en rebel·lia processal.

La part agent va presentar el seu escrit de rèplica, insistint en les seves pretensions, i la representació processal de la companyia YY va formular la seva dúplica, mantenint la seva oposició.

Per Aute del 30-11-2015, el Sr. J.P.C va, al seu torn, ser declarat en rebel·lia processal.

Després de la pràctica de les proves, la part agent va presentar el seu escrit de conclusions, essent precisat que va quantificar en la suma global de 18.264,80.-euros la seva reclamació. La representació processal de la companyia YY també va presentar el seu escrit de conclusions. Posteriorment, les parts va presentar uns escrits de conclusions complementàries en relació a l'import reclamat, sempre mantenint el seu posicionament.

III.- Per Sentència de data 04-07-2017, l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va decidir :

“Desestimar íntegrament la demanda formulada per la representació processal dels Srs. A.I.F, M.E.C, C.I.E i XX contra els Srs. J.P.C, RM.C.M i la societat YY, SA, absolutent aquests darrers de les pretensions dels primers tot i imposant als

demandants les costes ocasionades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la mercantil YY, sa."

IV.- Contra aquesta resolució, ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. A.I.F, M.E.C, C.I.E i de la companyia d'assegurances XX.

Per Aute del 29-05-2018, aquesta Sala va reconèixer el dret de la Sra. RM.C el benefici de la justícia gratuïta.

Per Aute del mateix dia, es va desestimar la sol·licitud de defensa i assistència tècnica lletrada gratuïta del Sr. J.P.C.

Per Aute del 28-06-2018 es va decidir no donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la representació processal dels Srs. A.I.F, M.E.C, C.I.E i de la companyia XX, mitjançant el seu escrit de conclusions presentat en tràmit d'apel·lació.

Aquesta representació processal de la part agent demana la revocació de la sentència d'instància i que es dictés una estimant les seves pretensions tal com formulades en l'escrit de conclusions.

La representació processal de la companyia YY demana la desestimació del recurs i que en cas d'estimar les pretensions de la part agent es limitin les indemnitzacions.

El Sr. J.P.C i la Sra. RM.C demanen la desestimació del recurs i la confirmació íntegra de la sentència.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs de la part agent es recolza sobre la consideració general que és de manera incomprensible i en base a una incorrecta valoració de les proves que el tribunal ha considerat que la responsabilitat exclusiva del Sr. J.P.C no quedava provada. Afirmar que l'estudi conjunt de les proves permet concloure en sentit contrari. Argumenta en resumit que :

1) La mecànica de l'accident és clara i evident, i la seva responsabilitat ha de recaure exclusivament sobre el Sr. J.P.C per conduir de forma temerària, amb excés de velocitat, sota els efectes de l'alcohol i en violació d'una interdicció judicial, sense respectar la prioritat de pas i envaint el carril de circulació del Sr. C.I.E ;

2) L'informe de la policia confirma que el Sr. J.P.C conduïa sota els efectes de l'alcohol i es tracta d'un factor a prendre en compte ja que és indubtable i notori que atenent al grau d'alcohol que presentava, aquest va influir en la producció de l'accident d'auto ;

3) També el tribunal hauria hagut de prendre en compte l'actitud del Sr. J.P.C que no va parar-se sinó seguir la seva trajectòria, havent el Sr. C.I.E de perseguir-lo ;

4) El Sr. J.P.C va reconèixer la seva responsabilitat al moment de comparèixer pel tràmit de contesta i la seva passivitat processal no pot perjudicar als demandants ; a més, en la seva confessió en judici (processalment inadmissible segons manifesta l'apel·lant) només va confirmar la versió de la seva companyia d'assegurances però sense explicar res ;

5) L'informe pericial estableix que el vehicle Peugeot circulava a una velocitat superior al Volvo i que aquest darrer es trobava circulant amb anterioritat per la rotonda ; no és cert que el perit només es va fonamentar sobre les declaracions de la part actora ;

6) La localització dels danys als vehicles confirma la versió d'aquesta part i el tribunal erra al respecte ;

7) no és certa l'afirmació del tribunal que el vehicle conduït pel Sr. J.P.C tenia la preferència ni que la col·lisió es va produir quan els vehicles es disposaven a abandonar la rotonda, sobretot quan es veu a les fotos que no existeixen dos carrils, i finalment ;

8) si la culpa de l'accident fos del Sr. C.I.E, l'altre part no hauria dubtat en reclamar-li la reparació dels danys al vehicle PEUGEOT.

Però, contràriament a l'afirmació de la part recurrent la mecànica de l'accident no és gens clara ni evident. Ho seria si la seva versió dels fets fos provada, però no és el cas com ho detallarem seguidament.

Hom no pot negar la consideració prèvia del tribunal que, trobant-nos en seu de responsabilitat extracontractual, era a la part agent acreditar els elements constitutius de la mateixa que són el dany, la falta i el nexa de causalitat entre ells.

En el present cas, es pot considerar com a fet provat i no és objecte de discussió entre les parts que, el dia 05-07-2015, vers les 02H00 de la matinada, va tenir lloc a SANT JULIÀ DE LÒRIA un accident de circulació entre, d'una part, el vehicle Volvo XC90 ZZZ conduït pel Sr. C.I.E, propietat del mateix i assegurat prop de la companya XX, i d'altra part, el vehicle Peugeot 307 F-0 de la Sra. RM.C, assegurat prop de la companyia YY, i que conduïa el Sr. J.P.C.

Dit accident va tenir lloc mentre els dos vehicles circulaven pel giratori de la boca Nord del túnel de la Tàpia.

Els dos vehicles es van incorporar en el giratori arribant de carreteres diferents puix el vehicle Volvo arribava per la carretera que ve del poble de SANT JULIÀ DE LÒRIA i circulava pel carril interior de la rotonda mentre que el vehicle Peugeot provenia del túnel de la Tàpia i circulava per l'exterior de la mateixa.

A partir d'aquí existeixen dues versions, cada part imputant a l'altre el fet d'haver-li tallat el pas.

Però, pel que fa a la versió de la part agent, si és cert que el Sr. J.P.C circulava sota els efectes de l'alcohol i en violació d'una interdicció judicial, no obstant això, no es pot afirmar que ho feia amb excés de velocitat, de forma temerària sense respectar la prioritat de pas i envaint el carril de circulació del Sr. C.I.E.

En efecte, les parts no van establir cap declaració d'accident i no existeix cap testimoni.

La policia va intervenir després de l'accident, però les seves constatacions no aporten cap element determinant en relació a la mecànica precisa de l'accident ja que els agents es van concentrar en establir les infraccions de delictes de conducció amb un grau d'alcoholèmia superior a 0.8 gls i el delictes de crebantament de condemna de privació del permís de conduir pels quals va ser condemnat el Sr. J.P.C per ordenança penal del 05-07-2014, però no van realitzar cap investigació sobre les condicions materials de l'accident.

Al respecte d'aquesta qüestió de la intervenció policial, ja vam resoldre en el nostre Aute del 28-06-2018 la petició de la part recurrent de que es procedís a requerir al servei de policia a lliurar un atestat de l'accident (diferent del sumari penal aportat per corda fluixa). Només cal afegir que cap element permet creure que els policies que només van intervenir a ANDORRA LA VELLA i no a SANT JULIÀ DE Lòria, al lloc de l'accident, van realitzar constatacions sobre el mateix i que puguin ser útils per determinar la seva mecànica.

A més, dits agents no varen aportar cap indicació sobre el fet que no van intervenir a SANT JULIÀ DE Lòria sinó a ANDORRA LA VELLA, ni sobre el fet que el Sr. C.I.E hauria perseguit al Sr. J.P.C per haver aquest darrer fugit del lloc de l'accident, quan tal comportament pot constituir una infracció penal.

II.- D'altra banda, és indiscutible que el Sr. J.P.C conduïa begut puix els agents de policia ho van constatar i relatar, i la prova efectuada arrel del control policial va evidenciar un resultat positiu de 1,86 gls. També és evident que conduir en tals condicions incrementa de manera considerable el risc d'accident i que s'ha de tenir en ment al moment de valorar els paràmetres del mateix quan sorgeix.

Ara bé, com bé diu el tribunal, no pot aquesta circumstància constituir una presumpció de responsabilitat sinó que s'ha d'establir en què la consumició excessiva d'alcohol ha intervingut en la causació de l'accident.

I en el present cas, només es pot constatar que no queda demostrat o establert en què l'estat del Sr. J.P.C va tenir un efecte en el sinistre.

Pel que fa al suposat reconeixement de responsabilitat per part del Sr. J.P.C, el mateix no existeix i no es pot extreure de la transcripció de les seves manifestacions durant el tràmit de contesta (*“s’oposa a la demanda formulada per l’actora per quant considera que els costos de la reparació del vehicle de la part agent han de ser assumits per l’asseguradora”*) ja que és massa imprecisa i ambigua, quan una assumpció de responsabilitat sempre ha de ser clara i unívoca.

A més, tant en les seves declaracions a la policia al moment de l’accident com en la seva confessió en judici va clarament imputar la responsabilitat del sinistre al Sr. C.I.E.

Sobre aquesta confessió en judici cal efectuar dues precisions.

La primera és que era processalment procedent ja que la companyia XX i el Sr. J.P.C, malgrat tenir certs interessos en comú, són dues parts diferents i per tant la primera podia perfectament sol·licitar la confessió en judici de l’altra.

La segona és que no es pot reprotxar al confessant de només haver contestat a les preguntes sense donar més precisions, sobretot quan al moment de practicar aquesta confessió, la representació processal de la part agent no va manifestar res. Seria sense sentit invocar la teoria de la facilitat probatòria per retreure-li de no haver aportat en autes elements de natura a confirmar la versió de la contrapart i contradir la seva pròpia.

Pel que fa a l’informe “de análisis de accidente de tráfico” elaborat durant el procediment per la societat UPRA, SL, però no firmat pel seu autor ni ratificat en seu judicial, no el considerem determinant perquè apareix parcial. Arriba a les seves conclusions en base a l’afirmació de que el vehicle Peugeot del Sr. J.P.C estava efectuant una maniobra d’avançament però a partir d’una citació truncada de les declaracions del mateix i d’una interpretació molt forçada, al nostre entendre, dels elements que exposa (sobretot el seu punt 4.2), i a més, essencialment en base a les explicacions i afirmacions del Sr. C.I.E i sense haver pogut inspeccionar el vehicle Peugeot.

Un punt important al respecte és la qüestió de la natura i de la localització dels danys ja que sovint, juntament amb altres constatacions

materials com les traces de frenada a la calçada i elements sobre la velocitat dels vehicles, permet confirmar o descartar una de les versions contradictòries dels conductors implicats en un accident de circulació.

Però, en el present cas on no tenim elements complementaris objectius, l'estudi dels danys causats als dos vehicles implicats no ens aporta cap element determinant, i compartim l'opinió del tribunal d'instància que és compatible amb ambdues versions.

En efecte, els danys al vehicle Volvo es troben en majoria a la part davantera dreta i van necessitar canviar, entre altres, el para xocs avant, el parafang av dret, el pas de roda av dret, la llanta av dreta i el neumàtic av dret. Els policies van poder constatar que presentava un fort cop al vèrtex davanter dret. Quant al vehicle Peugeot, els mateixos agents van indicar que presentava danys a tot el costat esquerra, tenint un cop a l'alçada de la J.P.C del conductor.

A partir d'aquí, a falta d'elements suficients per a determinar la mecànica de la col·lisió, és inútil entrar en suposicions sobre els diferents *escenari* que han pogut sobrevenir, entre ells, el que ha indicat el tribunal per contestar a les hipòtesis de l'informe de part, que era possible (i el primer jutjador ho presenta com una simple eventualitat) que els dos vehicles estiguin sortint de la rotonda i que aleshores el vehicle Peugeot hauria tingut preferència pel fet de circular pel carril exterior.

Pel que fa a l'últim argument que la contrapart no va reclamar res, es tracta d'un argument nou i en tot cas insuficient per establir la responsabilitat exclusiva dels demandats ja que poden existir varies raons explicant que la companyia del Sr. J.P.C no va reclamar res al Sr. C.I.E, i entre elles el fet d'haver de ser conscient que no existien proves suficients per establir la responsabilitat del sinistre.

Així les coses, la versió de l'accident donat per la part agent no és més que una possibilitat ja que, tot i valorant les proves en el seu conjunt segons les normes de la sana crítica i fent un judici probabilístic (Veure sobre aquesta noció TSJC 123/13 del 31-07-2013 i 52/15 del 06-06-2015), no podem treure

la conclusió que interessa la part recurrent sinó que hem de confirmar la de la instància.

III.- La desestimació del recurs determina la condemna de la part recurrent a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal dels Srs. A.I.F, M.E.C, C.I.E i de la companyia XX contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles secció civil, de data 04-07-2017, que confirmem íntegrament;

IMPOSAR als mateixos les costes judicials de segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-